

Mál nr. 28/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Vátryggingartaki ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 24. janúar 2023 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 1. mars 2023.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi, að kvöldi hins 10. desember 2019, orðið fyrir líkamstjóni er hún féll í hálku á bílastæði starfsmanna fyrir utan vinnustað sinn, en hún starfaði hjá X. M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu X á grundvelli þess að X hafi ekki hlutast um að hálkuverja bílastæðið og gönguleið starfsmanna eða gera aðrar varúðarráðstafanir til að tryggja öryggi. Aðgengi að fyrirtæki og stofnunum þar sem almenningur venji komur sínar verði að vera öruggt og ekki megi gera lakari kröfur til öryggis starfsfólks en viðskiptavina að þessu leyti. Þá byggir M á því að leggja verði frásögn hennar um atvik og aðstæður til grundvallar þar sem X hafi ekki tilkynnt um slys hennar til samræmis við 79. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Fyrirliggjandi er lögregluskýrsla dags. 5. desember 2020, þar sem fram kemur nánari lýsing M á atvikinu. Þar kemur fram að M hafi verið kölluð út á vakt þar sem veður hafi verið mjög slæmt og hún hafi þurft að leysa af starfsmann sem ekki átti heimangengt vegna veðurs. Á bílastæði starfsmanna hafi verið mikil hálka og vindur og eftir að M féll á jörðina hafi hún þurft aðstoð við að standa upp. Yfirmenn hennar hafi gert lítið úr atvikinu og M því staðið vaktina alla nóttina en að vakt lokinni hafi hún þurft aðstoð við að komast í bifreið sína enda hafi hún verið mjög þjáð. M hafi svo leitað til læknis eftirmiðdaginn 11. desember og hafi hann gefið henni votorð um óvinnufærni sem hún hafi sent yfirmönnum sínum.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram sú afstaða að starfsmenn megi gera ráð fyrir að erfitt sé að koma sér til og frá vinnu þegar rauð viðvörðun sé í gildi, eins og hafi verið á slysdegi. Við slíkar aðstæður sé ekki hægt að koma í veg fyrir hálkumyndun á götum og bílastæðum og megi gera ráð fyrir því að hætta geti skapast af því að sinna hálkuvörðum í aftakaveðri. Engin gögn liggi þá fyrir um að fleiri slys hafi orðið á bílastæðinu eða að kvartað hafi verið undan aðstæðum þar. Sé ekki sýnt fram á að starfsmenn X hafi vanrækt skyldur sínar hvað aðstæður á bílastæðinu varði. Hvað meint brot á tilkynningarskyldu varði þá hafi M mætt til starfa og unnið alla vaktina og hafi vinnuveitanda hennar því ekki getað verið það ljóst að hún væri óvinnufær vegna slyssins. Verði X því ekki metið það til sakar að hafa ekki tilkynnt Vinnueftirlitinu um slysið. Þá feli fyrirliggjandi lögregluskýrsla í sér einhliða yfirlýsingu M, sem hún hafi gefið um ári eftir slysið. Sé því ekki um samtímagagn að ræða og hafi skýrslan ekkert sönnunargildi í málinu.

Álit.

Almennar sönnunarreglur í skaðabótarétti gera ráð fyrir því að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni sínu beri sönnunarbyrði um að skilyrði slíkrar ábyrgðar séu uppfyllt. Fyrir liggur að M tilkynnti vinnuveitanda um slysið og óvinnufærni í kjölfar þess með tölvupósti hinn 11. desember 2019, en ekki er sýnt fram á að X hafi haft vitneskju um alvarleika áverka hennar fyrir þann tíma. X bar hins vegar þá, samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 76/1980, að tilkynna Vinnueftirlitinu um slys hennar án ástæðulausrar tafar, sbr. og 2. mgr. sama ákvæðis. Á grundvelli þess að það var ekki gert ber að slaka á almennum sönnunarkröfum hvað varðar atvikið sjálft, en um það er raunar ekki deilt að slysið hafi atvikast með þeim hætti sem M lýsir auk þess sem fallist er á að mikil hálka hafi verið á vettvangi, en það má jafnframt greina af fyrirliggjandi myndbandi af atvikinu. Það leiðir þó ekki sjálfkrafa til þess að bótaskylda stofnist á hendur X, heldur þarf að gera það líklegt að X hafi vanrækt skyldur sínar hvað varðar það að tryggja öryggi á vinnustað. Fyrir nefndinni liggja engar nánari upplýsingar um veðurfar á slysdegi eða í aðdraganda slyssins, þ.e. t.d. hvort hálka hafi myndast skyndilega við þær veðuraðstæður sem voru á slystíma eða hvort áður hafi verið kvartað vegna hálku á svæðinu. Án slíkra upplýsinga verður ekki fullyrt um að X hafi borið að grípa til ráðstafana til að hálkuverja svæðið og er því ekki sýnt fram á vanrækslu þess að þessu leyti. Er því óhjákvæmilegt, eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni, að hafna kröfu M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt úr bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 18. apríl 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Dögg Hermannsdóttir